

(4:1)
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ..... -
"O menneskehet, adlyd Herrens lover. Han som har skapt dere ut av samme grunnlag."

FORENT NASJON

KAN MENNESKEHETEN FORENES TIL SAMME NASJON?

Quranic Education Society (QES-Norway)

Skrevet av: Allama Ghulam Ahmed Parwez (1903-1985)

Oversatt til norsk av S. Akhtar

OVERSETTERENS MERKNAD

Delingen av Ummah (en samlet nasjon) er den største forbrytelsen ifølge koranens terminologi.

Koranen advarer muslimer mot herjinger og splittelser som resulterer i sekterisme og fragmentering av muslimer. Dette er det motsatte av Allahs kommando til menneskeheten som ber dem å satse på universal brorskap, det vil si å følge bare hans koranske Lover og å leve et liv i et forent helhet.

Samfunnsordninger er vanlige blant dyr, spesielt insekter og virveldyr. De lever et kollektivt liv ved instinkt. De er bundet til å leve i samarbeid med sine jevne. De er på en måte en enhetlig nasjon innenfor sine egne arter, men mennesket har valgfrihet til å adlyde eller nekte å adlyde Guds lover. Men resultatene av menneskets handlinger er utsatt for konsekvenslov. Dermed har mennesket blitt advart om at foreningen av tanker og handlinger, er veien å gå videre på. Mangel på fred og harmoni, men splittelser vil føre til et liv i elendighet og ødeleggelse.

Ghulam Ahmad Parwez (død 1985), en anerkjent Koranen lærd og filosof av det 20. århundre, utga et dokument med tittelen Ummat-e-Wahida (Forent Nasjon) på urdu, og fremhevet at divisjoner i samfunnet fører til kaos hos nåværende Nasjon, og hvordan vi kan ordne dette i lys av Koranens lære. Dette ville i aller fall ikke være første gangen Koranens veiledning ville ha forent menneskeheten.

1 FORSKJELLER HOS MENNESKEHETEN

Alle mennesker som lever i denne verden er av samme art, men hvis vi kastet et blikk på deres forskjeller, ville det synes som om menneskelig befolkningen består av ulike grupper som bærer lite til felles utover deres fysiske utseende. Dessverre er antipati og bitterhet tilbakevendende fellesnevner mellom disse gruppene. Familiefæider med hverandre, hat mellom ulike kastene, inderlig nasjonalisme og tro på overlegenhet av en nasjon over en annen, forsøk fra politiske rivaler innen stater til å undergrave hverandre, er vanlig. Dermed så finnes det religiøst fiendskap, hvor det ikke bare finnes mistro og mislike mellom tilhengere av ulike trosretninger, men fanatikere i alle religioner vurderer det som en plikt å utsette de andre som ikke tror det de selv tror. I tillegg til dette, finnes det også sekteriske splittelser innen religioner. Slik fiendskap fører bare til at flertallet av tilhengerne til alle religiøse sekter, mener at andre sekter er bestemt for helvete, mens de alene er på riktig vei..

Den hellige Koranen adresser menneskeheten og ber alle delte folk i verden reflektere over at:

(4:1)
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ..... -

"O menneskehet, adlyd Herrens lover. Han som har skapt dere ut av samme grunnlag."

2 MENNESKEHETENS ENHET

Vi alle har samme opphav. Vi er som grener på et tre og bladene på en gren. Har dere noen gang funnet et tre hvor grener forsøker å ødelegge hverandre? Eller hvor bladene ligger på lur for å angripe hverandre? Alle deler av et fruktbart tre opprettholder deres liv og friskhet, men alle visner bort sammen om treet tørker opp.

(31:28)
- مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُكُمْ إِلَّا كَنْفُسٌ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ -

Menneskenes skapelse og oppstandelse er som om det var ett enkelt individ. Allah hører, ser

Ifølge den hellige Koranen, var menneskeheten et samlet brorskap i begynnelsen, men deretter begynte folk å ha forskjeller. Menneskeheten var samme nasjon (Ummah) i begynnelsen av menneskets historie, men forskjellene dukket opp senere som skapte splittelser og fraksjoner.

(10:19)
- وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ -
Menneskeheten utgjorde en gang ett samfunn. Så ble de uenige. Hadde det ikke foreligget en veiledning fra Rabb, ville deres uenighet ha forblitt uendret.

Disse forskjellene resulterte i fragmentering av menneskeheten i ulike kaster, klasser og stammer, som igjen førte til fiendtligheter blant folk. For å utrydde disse forskjellene og bringe den menneskelige rasen sammen igjen til en universal brorskap, begynte Gud å sende Hans budbringere blant folk.

(2:213)
كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اٰخْتَلَفَ فِيهِ .....

Menneskene var en gang ett folk (som senere skapte forskjeller). Så sendte Gud Hans sendebud med gledesbudskap og advarsler, og Han sendte med dem skriften med sannheten, for å avgjøre det folk var uenige om. (2:213)

Helt fra den første til den siste, så brakte alle sendebud (Anbia) en eksklusiv melding fra Rabb som skulle sørge for menneskehetens enhet.

3 BUDBRINGERNES INVITASJON

(42:13)

- شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ -

Han har fastsatt for dere samme levesett, det samme Han fastsatte for Noa, nemlig det som er åpenbart for deg (O Rasool), det Vi fastsatte for Abraham og Moses, og Jesus. Overhold dette levesettet, unngå splittelser i den. Det er tøft for de som velger andre leveregler, å akseptere det du inviterer dem til. Allahs leveregler er åpne for dem som aksepterer dem, og de som vil gjøre bot (fra deres nåværende leveregler) og akseptere disse.

Et punkt verdt å bemerke her, som skal utdypes senere, er at samlingen av mennesker gjennom fjerning av deres forskjeller, vil være usmakelig eller tøft å gjennomføre for Kafireen (de som ikke ønsker å akseptere).

Siden alle profetene kom med den samme melding, var de medlemmer av samme brorskap, eller Nasjon, slik som det også spesifiseres i den hellige Koranen:

(21:92)

- إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون -

"Sannelig, dette fellesskapet av deg er ett Ummah. Og jeg er din Forsørger, derfor adlyd Mine lover (og ingen andre)"

De som fikk med seg denne meldingen eller hørte den fra budbringere og omfavnet denne tanken ved å underkaste seg til én Gud og kun Hans regler, overvant deres motstander og ble forent brorskap. De som vendte det døve øret til invitasjonen, er nevnt i den hellige Koranen som "de som skjuler sannheten" eller "Kafir": Koranen utdyper dette som faktum i vers 64:2.

4 FRAKSJONER

(64:2)

- هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ -

«Det er Han som skapte dere, noen av dere er ulydige (Kafireen) og noen er lovlydige (Momineen). Allahs regler kjenner godt til hva dere gjør"»

Den unike kvaliteten hos mennesker er at de har valgfrihet til å velge det rette eller den gale, i motsetning til dyr som kun følger det de er programmert til. Fiendskap mellom dem som aksepterte budbringerens invitasjon, kom ikke på tale. Divisjoner blant de lovlydige (Momineen) er en alvorlig forbrytelse.

5 SHIRK ER EN GRUFULL FORBRYTELSE

Det enorme omfanget av en slik handling kan rettes ved henvisning til en hendelse sitert i den hellige Koranen. Hendelsen skjedde da budbringeren Moses, under sin retrett på Sinai fjellet, forlot hans yngre bror, Aaron, som også var en budbringer, for å holde et øye på Israels folk.

Når Moses trakk seg i 40 dager ved Sinai fjellet, en samaritaner (Samiri), villedet israelittene til å tilbe en gullkalv. Aaron prøvde høflig å få dem på bedre tanker, men de ville ikke rikke.

Da Moses kom tilbake fra Sinai fjellet, fant han sitt folk i tilbedelse av en gullkalv. Han var fra seg av raseri på den elendige tilstanden av hans folk. Han spurte sin bror følgende:

(20:92-93)

- قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا - أَلَا تَتَّبِعُنَ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي -

Da sa Moses: «Hør Aron, hva hindret deg, da du så dem slå inn på gale veier, i å følge meg? Har du vært ulydig mot min ordre?»

Så svarte Aaron følgende

(20:94)

- قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَ مَا تَأْخُذُ بِلِحْيَتِي وَكُلِّ بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْفُقْ قَوْلِي -

"Sannelig, jeg fryktet at når du skulle komme tilbake, ville du kunne si jeg forårsaket en divisjon blant Israels barn, og ikke respekterte dine ord." (20:94)

Dermed tolererte Aaron at folk skulle tilbe noen andre enn Gud, så lenge de ikke skapte forskjeller blant dem. Det er verdt å huske at begge personer involvert i denne diskusjonen her er sendebud.

Det faktum at Moses blir tilfreds med svar fra Aaron, informerer oss om elendigheten av divisjoner. Selv den elendige handlingen av *shirk*, som betyr å tilskrive likestilte til Gud, ble midlertidig tolerert fremfor divisjon. Å skape forskjeller i Nasjonen er en større forbrytelse enn *Shirk*.

Det er viktig å merke seg her at Aaron sin løsning var kortsiktig og han hadde ikke tatt avstand fra sannheten på ubestemt tid. Som det minste av to onder, foretrakk han *shirk* enn divisjon.

6 UENIGHETER ETTER BUDBRINGERENS TID

Den hellige Koranen påpeker at budbringere ble sendt om og om igjen med eneste mål som var å etablere en sosial orden basert på utryddelser av forskjeller, og samle folk til én samlet Nasjon. Etter at budbringere gikk bort, forble folket samlet for noen århundrer, men så dannet de alltid forskjellige meninger og skapte fraksjoner i enheten. Den hellige Koranen påpeker:

(42:14)

- وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ -

"Og de delte seg først etter at kunnskapen hadde nådd dem, på grunn av egoistisk misunnelse i mellom seg selv ..."

Verset gjør det klart at når meldingen var mottatt av folk, ble de overbevist av den guddommelige veiledning som ledet dem mot enhet og broderlig fellesskap. Men etter bortgang av hver budbringer, ble folk oppsatt på å undergrave hverandre, for å skaffe overlegenhet. Da tok de heller veiledning fra lokale ledere, som pleide å splitte folk opp for å styrke deres egen maktgrep. Da dette skjedde, begynte Nasjonen å fragmentere seg i sekter.

Folket fulgte altså kallet fra budbringere og forente seg til en enkelt Nasjon, men deretter klarte å fraksjonere seg som resultat av deres individuelle overlegenhet.

Dette var også tilfellet av verden på den tiden den hellige Koranen ble åpenbart. Den siste budbringer Muhammed (fvmh) overleverte Guds ord for å gi veiledning om saker der folk hadde forskjellige synspunkter, og dermed ikke var forent.

(16:64)

- وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ -

"Og Vi har åpenbart koden til deg for det uttrykkelige formålet at du bør gjøre klart for dem de saker der de har forskjellige meninger, og at det skal være en veiledning og velsignelse for dem som er lovlydige"

7 UNIVERSAL NASJON

Dermed etablerte Muhammad (fvmh) en Nasjon basert på troen på én Gud, én kilde til veiledning (Koranen), et system av livet, et ideal, en bane og ett mål.

(22:78)

وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

Han har utvalgt dere, og har ikke pålagt dere noe tvang i deres levesett, som er deres leder Abrahams lære. Han har kalt dere muslimer tidligere, også nå i denne Koran, så Sendebudet kan bære vitnesbyrd overfor dere, og dere overfor menneskene.

Det ble gjort klart at de gamle divisjoner ikke burte gjenoppstå:

(3:103)

- وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ -

Hold dere alle fast i Allahs rep! (Koranske lover) Unngå splittelser, og kom i hu Guds nåde mot dere den gang dere var uenige og Han forenet deres hjerter, slik at dere ved Hans nåde ble brødre. Dere var på kanten av Ildens (destruksjonens) avgrunn, og Han reddet dere fra den. Slik klargjør Gud sitt ord for dere, at dere må finne veiledning!

Disse versene av Koranen krever ikke mye ekspansjon. Gjensidig fiendskap og hat brakte folk til randen av ødeleggelse når Gud reddet dem ved å avsløre den hellige Koranen. Koranens utdanning opphøyet dem til et punkt der ondskapen ble erstattet med gjensidige kjærlighet og hengivenhet.

Følgelig ble Nasjonen forvandlet til en modell av enhet, hvor det ikke lenger fantes forekjeller lenger. De var alle muslimske brødre, uten noen sekt, eller noe partisjon.

8 VEKT PÅ SAMHOLD

Koranen, som er utstyrt med potensial til å forene menneskeheten, ved å tørke ut forskjeller og som ber oss å forbli forent, sier følgende.

(3:104)

- وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ -
Måtte dere bli et folk som inviterer til det gode, som forordner det som rett er, og forbyr det urette. Slike vil det gå godt med!

Og enda mer heftig, råder det:

(30:31-32)

- مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ -
 - مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ -
Vend dere til Hans lover, adlyd Hans lover, opprett systemet av Salaat, og vær ikke blant dem som setter likestilte ved Hans side, av dem som splitter sin levesett og blir sekter, hvor hver gruppe fryder seg over sitt.

Det kan virke rart hvordan man kan bli offer for polyteisme etter tilsynelatende forplikter seg til monoteisme. Den hellige Koranen sier at det ikke er noe poeng i å lure på dette.

(12:106)

- وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ -
Og de fleste av dem bekjenner lydighet til Allah, men fortsette å øve shirk (assosiere andre med Ham)

Shirk kan komme i slike subtile former at selv en som hevder å være tilhenger, kan bli offer for det! Hva slags Shirk mot Hans lover snakker vi om? Den hellige Koranen sier i vers 30:31-32 over.

Fra disse vers ser vi det krystallklart at det å skape splittelser i troen er det samme som å begå shirk, som er en avskyelig forbrytelse! Nå la oss dra det tidligere nevnte verset 42:13 i fokus.

Det er tøft for de som velger andre levereregler, å akseptere det du inviterer dem til.

Det er lett å finne ut hvem de er "som velger andre levereregler enn Allahs", og for hvem budbringerens oppfordring til samlet enhet er "tøft" å følge. Disse menneskene frembringer tvister og skaper ulike sekter i religionen. Når det gjelder dem, var Muhammad (fvmh) eksplisitt instruert til følgende:

(6:159)

- إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ -
De som har splittet deres levesett og er blitt sekter, dem har du intet å gjøre med. Deres sak vil Gud ta seg av. Så vil Han fortelle dem hva de bedrev med.

Det er entydig fra dette verset at de

- De som forårsaker splittelser i samfunnet, ikke er muslimer
- Allahs budbringer eller andre muslimer, ikke skal ha noe sympati for dem.

I levetiden til profeten Muhammad (fvmh), i et forsøk på å så frø av disharmoni blant muslimer, noen hyklere av islam bygget en moské. Gud sier om dem:

(9:107)

- وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أُرْدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ -

Og så var det de som laget seg en egen moské, for skade, vantro og splittelse blant momineen, og som tilholdssted for dem som førte krig mot Allah og Hans sendebud. De vil sverge: «Vi hadde bare godt i sinne!» Men Allah bevitner at de i sannhet er løgnere!

Hva er kilden til faren til islam her? En moské! I sannhet, moskeen var en kamuflasje for hyklere som i skikkelse av lydige muslimer planla en uekte angrep på islam ved å dividere dem. Dette er i samsvar med den største faren Islam møter i dag. Det kan påføre ufattelig skade på islam og muslimer.

Derfor ber Allah sitt sendebud om følgende:

(9:108)
 - لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ .....
Aldri sett foten i denne moskeen

En moske som er bygget for å skape splittelser i nasjonen, er ikke verdig for at Allahs Rasool eller en annen muslim skal entre den

Advarsler mot å skape fraksjoner i den muslimske Ummah er lett merkbare fra ovenstående vers hvor Gud forbyr muslimer i fra å selv sette deres fot i en moské dersom det gir opphav til divisjon. Videre, mens Han ber oss om å holde oss unna forskjeller, sier Gud følgende for å feste det på våre hjerter:

(49:10)
 - إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ -
Alle de lovdige (Momineen) er en samlet brorskap

Og deres tilstand burde være slik:

(48:29)
 - عَهُ أَشِدَّاءَ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَ .....
Muhammad er Allahs Rasool, og de som er med ham, er harde mot de som skjuler sannheten (Al-Kufar) og gode mot hverandre...

Gjennom gjensidig enighet, enhet av formål, og kjærlighet til fellesskap, blir de slik som:

(61:4)
 - إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُومٌ -
"Gud holder dem samlet, som handler etter Hans direktiver, på rad og rekke, som om de var en kompakt og sterk murvegg.

Dette var Ummah som formet seg i henhold til Koranens lære, som de fikk av profeten Muhammad (fvmh), som en oppriktig bekymret enhet.

9 DEN SISTE PREKEN AV DEN HELLIGE PROFETEN

Muhammed, som i sin siste preken adressert han folket på denne måten:

"O folk, dere har bare én Guds regler å følge, dere var opprettet fra samme materiell. I Guds øyne er de mest ærbare blant dere de som er lovlydige. Det er ingen overlegenhet for en arabisk over en ikke-araber og heller ikke har en ikke-arabiske noe fordel over en araber. Heller ikke har den hvite noe overlegenhet over den sorte, eller den svarte ovenfor den hvite. Unntatt i Guds lydighet."

"Husk at enhver muslim er bror av en annen muslim og alle muslimer danner et brorskap. "

O folk, deres blod, deres eiendom og deres ære er hellige i likhet med ukrenkelighet av denne dagen i denne måneden av Hajj og dette stedet for dere, til dere ikke møter dere Skaper".

Han la videre i sin preken:

"Jeg har gitt dere det som aldri vil føre dere vill, boken av Allah, hvis dere holder fast til dens lære.

(Seerat-ul-Nabi av Allama Shibli Vol 2 side 152-156.)

Hellighet av muslimsk blod kan han utbygd fra følgende vers i Koranen:

(4:93)

- وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمَّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا -

Hvis en gjør qatl av en lovlydig person med vilje, {straff ifølge 2:178} så fortjener han Jahannam for å bli der til evig tid med vrede og forbannelse av Allah på seg, og for en forferdelig straff det er forberedt for ham

- Qatl kan bety å drepe noen, eller gjøre denne personen forferdelig vannæret.

- Jahannam betyr en tilstand av kaos, fiasko, destruksjon, nød, frykt, mangel på ressurser og veiledning.

Med slike ettertrykkelig forvarsel forlot Muhammad (fvmh) Ummah enhetlig, med forebyggende tiltak mot mulig divisjon og fraksjon blant muslimer. Allah advarte dem:

(3: 143)

- وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ -

Muhammad (fvmh) er ikke mer enn en budbringer, og det var mange budbringere før ham som gikk bort. Hvis han dør eller blir drept, vil dere da slå på hælene og snu? Den som gjør dette, vil ikke skade Allah på noen måte, men Allah vil belønne de takknemlige.

10 VI SOM NASJON I DAG

Hvis man sammenligner den muslimske befolkningen i dag med nasjonen etterlatt av Muhammad (fvmh), kunne ikke kontrasten være mer slående. Det er svært lite til felles til den nasjonen som var for fjorten hundre år siden hvor de eliminerte alle slags forskjeller. I dag har vi rasemessige forskjeller, hvor en kaller seg for Mughal, den andre Sayyed. Så er det nasjonale forskjeller og nasjonale stoltheter som hindrer enheten til å bli dannet. En kaller seg stolt for Turk, den andre Iraki eller Irani. Deretter kommer vi til stamme forskjeller, regionale ulikheter og dype religiøse sekter som Hanfī, Maliki og fremfor alt, sunni og shia rivalisering.

Hvordan fikk alle disse utallige forskjeller anledning til å komme på banen? Det er en hjerteskjærende historie som ikke trenger å bli gjenfortalt. Mer viktig er behovet for å se seg rundt og legge merke til disse forskjellene.

11 KAN VI BLI KVITT DISSE FORSKJELLENE?

Ser på følgende vers av Koranen.

(16:64)

- وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ -

"Og Vi har åpenbart koden til deg for det uttrykkelige formålet at du bør gjøre klart for dem de saker der de har forskjellige meninger, og at det skal være en veiledning og velsignelse for dem som er lovlydige"

Det blir helt klart at Koranen er i stand til å eliminere våre forskjeller. Faktisk så er det en av dens mange formål å løse kontroversielle saker som skiller oss. Derfor, i lys av ovenstående vers, utelukker den Hellige Koranen antagelsen vår, om at våre forskjeller er for mange til å bli eliminert.

12 TVISTEN

Hver eksisterende religiøs sekt hevder at deres tolkning og praksis er i tråd med den hellige Koranen. Men hvis dette skulle være sant, så påstår jo Koranen som sitt eget bevis på å være fra Gud at den inneholder ingen motsigelser. Denne påstanden blir undergravd om alle sekter mener at de er riktige på hver deres måte, fordi deres ulike tolkninger er motstridende og kan dermed ikke alle være riktige. Det er forklart slik:

(4:82)

- أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا -

Reflekterer de ikke over Koranen? Hvis den stammet fra en annen enn Gud, så ville de nok funnet mange motsigelser i den!

Men hvordan er vi pålagt å eliminere forskjeller?

(42:10)

- وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ -

Hva dere har en tvist dere strides om, dets avgjørelse beror hos Allahs regelverk. Dette er Allah, min Rabb! Hans regelverk støtter jeg meg på, og til Ham vender jeg meg i bot.

Guds veiledning bør innhentes ved hjelp av Hans ord som finnes i den hellige Koranen. Den hellige Koranen kan tjene som dommer og den endelige beslutningen bør være akseptabel for alle parter i en tvist. Men konflikten kan bli forverret dersom hver av partene anklager den andre for feiltolkning av de hellige vers. Dermed trengs det en tredjepart eller en voldgiftsdom, for å sortere ut de kontroversielle spørsmål, og dette er selve metoden Allah foreslo for Hans Budbringer (fvmh).

13 BEHOV FOR EN LEVENDE MYNDIGHET

(4:65)
 - فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا
 - تَسْلِيمًا

"Allah står vitnesbyrd om at disse menneskene ikke kan hevde å være Momineen før de gjør deg (O Rasool) dommeren i sine tvister og deretter finne ingen ergrelse i deres hjerter over hva du bestemmer deg for og aksepterer din beslutning, og godtar dommen med full overbevisning "

Selv om dette ble lagt ned for folket, ble Rasool bedt om å:

(5:48)
 ..... فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ .....
"Døm mellom dem i henhold til hva Allah har åpenbart ... .." (5:48)

Dette var den praktiske metoden vedtatt i løpet av levetiden til Profeten som brakte forskjellene blant folket til en slutt. Men siden profeten ikke er med oss lenger, og ikke i stand til å oppfylle denne rollen som dommer, hvilken metode bør vedtas nå? Koranen gir et hint til dette søket i vers allerede nevnt lit oppe:

(3:144)
Hvis han dør eller blir drept, vil dere da slår på hælene og snu?

Det er lett å tyde på dette verset, at det som til vanlig ble praktisert av Muhammed, slutte ikke folk slutte med, men forsette å med praksisen.

14 ETTER RASOOL:

Dette fører til en gransking av det praktiske tiltaket som må gjøres for å avgjøre saker, etter at Muhammed har gått bort. Følgende koranske vers gir oss et hint:

(7: 157)

- الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ -

for dem som følger Sendebudet, profeten fra folkene, som de finner omtalt hos seg i loven og evangeliet, og som påbyr dem det som er rett og forbyr det urette, tillater gode ting og forbyr de stygge, som tar fra menneskene deres byrder og lenker som de var under. De som tror på ham, styrker ham og hjelper ham, og følger det lys som er sendt med ham, dem vil det gå godt.»

Meningen er forståelig nok at Profeten oppmuntret folk til å gjøre det som var rett og forbød dem fra å forfølge det som var galt. Siden Nasjonen er etterfølgeren til å utføre alle hans forpliktelser etter ham, sier Koranen til muslimer:

(3:110)

- كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ .....

"O Mominene (de lovlydige), dere er de beste av mennesker, reist til det beste for hele menneskeheten. Dere forordner det som er rett, og forbyr det som er galt, og lever i samsvar med Allahs lover....."

Og slik har Allah har gjort denne Nasjonen, altså dagens tilhengere, arvinger av sin bok:

(35:32)

- ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ -

Og så har Vi gitt skriften i arv til dem av Våre tjenere, som Vi har utvalgt. Blant dem er slike som pådrar seg syndens lodd, andre er lunkne. Men noen er i første rekke med gode gjerninger – med Guds hjelp. Dette er den store velvilje.

Derfor, etter at profeten har gått bort, er det en plikt av hans Nasjon å utnevne en dommer til å løse tvister i henhold til den hellige Koranen, slik at folk kan få deres stridigheter avklart. Med andre ord, Nasjonen bør etablere et styringssystem med gjensidig avtale hvor alle omstridte saker kan løses i henhold til den hellige Koranen. Dette bør destilleres til en praktisk form, og plikten bør formidles til en islamsk regjering.

(22:41)

- الَّذِينَ إِنْ مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ -

De er dem som, hvis Vi gir autoritet i landet, danner Salaat (koranens velferdssystem), betaler Zakaat (skatt), påbyr det rette og forbyr det urette. Alle ting bør til slutt, løses i henhold til Allahs regler.

15 ETTERFØLGERE AV PROFETEN

Etter profetens død, gjennom samråd, satte Nasjonen opp en type regjering kjent som "Khilaafat-ala-Minhaje-Risalat" (khalifat basert på de samme prinsipper som var praktisert av Rasool). Dermed kunne etterfølger eller kalifen til Rasool utføre de oppgaver som ble utført av Rasool i hans levetid, og den islamske regjeringen ble brukt til å løse konflikter i henhold til den hellige Koranen.

Da denne praksisen ble satt til side, gjenoppsto *shirk* blant muslimer. Det hevdes at det samme system av regjeringen skulle bli etablert for å utrydde forskjellene på nytt og å bygge broer over sprekke mellom Nasjonen. Når en slik regjering trer i kraft, er Koranens påstand at den kan utsette forskjellene av menneskeheten, så de igjen beviser seg til å være sanne.

16 POLITISKE PARTIER:

Det bør bemerkes at politiske partier ikke finnes i Koranens styresett fordi de river enheten av Nasjonen i stykker. Dette er grunnen til at den hellige Koranen snakket til fraksjonering som ond.

Koranens ord til å forklare situasjonen da Moses ble beordret til å starte sin kampanje mot Faraos, er:

(28:4)

- *إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ.....*
Sannelig var Faraos mektig i landet, og delte dets innbyggere i grupper.

Dette instruerer tydelig at Faraos lovbrudd av å dele folk inn i sekter, var så frastøtende at Moses ble sendt spesielt for å ødelegge dette systemet. Den hellige Koranen støtter dermed ikke tilstedeværelsen av politiske partier i Nasjonen siden det bare er ett lov som skal gjelde og denne loven kan ikke undergå noen endringer.

(6:65)

- *قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ*
بِأَسْبَغِ بَعْضٌ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ -

Ulykker forekommer i samfunn som ikke er basert på Guds lover. Noen ganger tar de form av høyere klasser som undertrykker de lavere klasser, noen ganger av de lavere klasser som stiger mot de øvre klasser og fører til anarki. Og noen ganger av de begge, som deler seg inn i ulike partier som bekjemper hverandre

Dermed kan ikke en islamsk regjering funksjonere om det finnes motstridende politiske partier. Hele muslimske nasjonen skal ta del i denne regjeringen. I tillegg vil alle saker bli avgjort ved råd, hvor representanter fra hele nasjonen er samlet. Denne upolitiske, klasseløse regjeringen vil automatisk eliminere forskjellene, som kan skade enheten.

I dag, om denne splittede menneskelige befolkningen ønsker å komme sammen til én grenseløst Nasjon hvor alle vil kunne kalle seg som muslimer (fredsmeglere), altså ved det navnet som er gitt av Gud, så må de følge Koranens påbud.

"... Det er han (Gud) som kalte dere muslimer ...." (22:78)

17 ENHET AV TRO I ET MUSLIMSK LAND

Kampanjen til å starte regenerering av enhet i Nasjonen, bør starte i ett bestemt land og for den saks skyld, er Pakistan det beste valget. Bortsett fra dens teknologiske, pedagogiske styrke og naturressurser, krevde muslimer i India et eget hjemland der de kunne lede et islamsk levesett uten begrensninger, og dermed ble Pakistan født. Pakistan ble skapt for å iverksette Koranens lover, men dessverre, etter dens dannelse, ble muslimer involvert i smålige personlige interesser. De opphøyde idealer om enhet i tro, og ønske om en islamsk levesett, dalte fra deres hjerter og endte opp i røyk. Men ønske om et samlet Nasjon er fremdeles til stede i våre sinn.

Dette ønsket tyter fremdeles fram fra en annen hjørne, fra en tid til annen. For eksempel da den avdøde pakistanske presidenten, Field Marshall Mohammed Ayub Khan skulle holde en tale i Kairo Universitet, forlangt han oppmerksomheten av den islamske verdens da han sa:

"Uansett hvor vi er, bør vi holde en ting klart i tankene. Som muslimer har vi en konstant plikt mot Allah og oss selv, noe som er sterkere enn noe annen tilhørighet, og det er lojaliteten overfor vår tro. Takket være den muslimske verden, til tross for alle typer eksterne tvister og politiske forskjeller, er vi knyttet sammen med en ufeilbarlig bånd av gjensidig kjærlighet og tilhørighet som er mer dyrebar enn noen andre politiske koblinger. Så lenge denne bindingen av tro er intakt blant oss, er hengivenhet av algeriske muslimer, forfølgelsene av palestinere, grusomhet utholdt av kasjmiri muslimer og den israelske regjeringens konstante trusler, alle lyder av samme note, av sympati bland den muslimske Nasjonen."

Tilsvarende forventninger og følelser har også blitt brukt av den tidligere statsministeren i Malaysia. Dr. Mahathir Mohamed på konferansen av Organisasjonen av islamske land. I en tale til lederne for de andre islamske land han sa:

"Hele muslimske Nasjonen bør plassere sine håp i denne konferansen. Muslimene forventer at vi ikke bare ventilerer våre frustrasjoner og sinne gjennom ord og snakk, og heller ikke at vi bare ber om Allahs velsignelser. De forventer oss til å handle. Vi kan ikke si at vi ikke kan gjøre noe. Vi kan ikke si at vi ikke kan forenes, selv etter å ha møtt med ødeleggelsen av vår religion og Nasjon. Vi vet vi kan. Det er mange midler vi har til rådighet. Vi må gjøre det som må gjøres, villige og med besluttsomhet. Vi må ha vilje til å kunne bruke den guddommelige veiledningen, forsvarlig og konsentrert."

Jeg ber til Allah for at Han gir oss en ny og positiv retning og velsigner oss med suksess. Amen.

La oss be til Allah, at kilden til vår gjensidige kjærlighet og hengivenhet skal styrke oss mer og mer, dag for dag og måtte Allah hindre oss i fra å ofre en slik verdifull ressurs på alteret av forbigående interesser og motstridende lyster.

Akk! Disse bønner har ennå ikke blitt besvart!